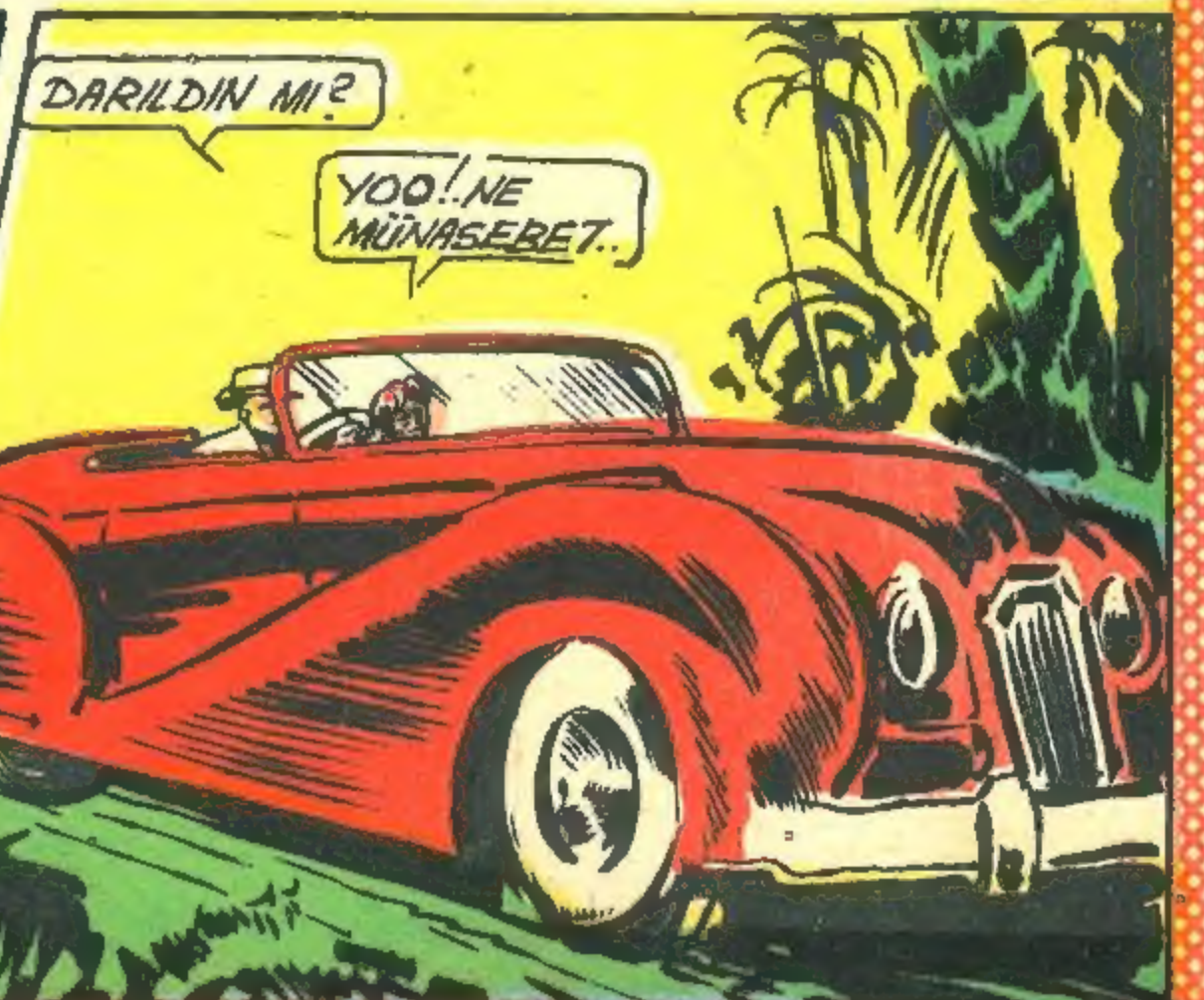

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 175 - 25 Kuruş

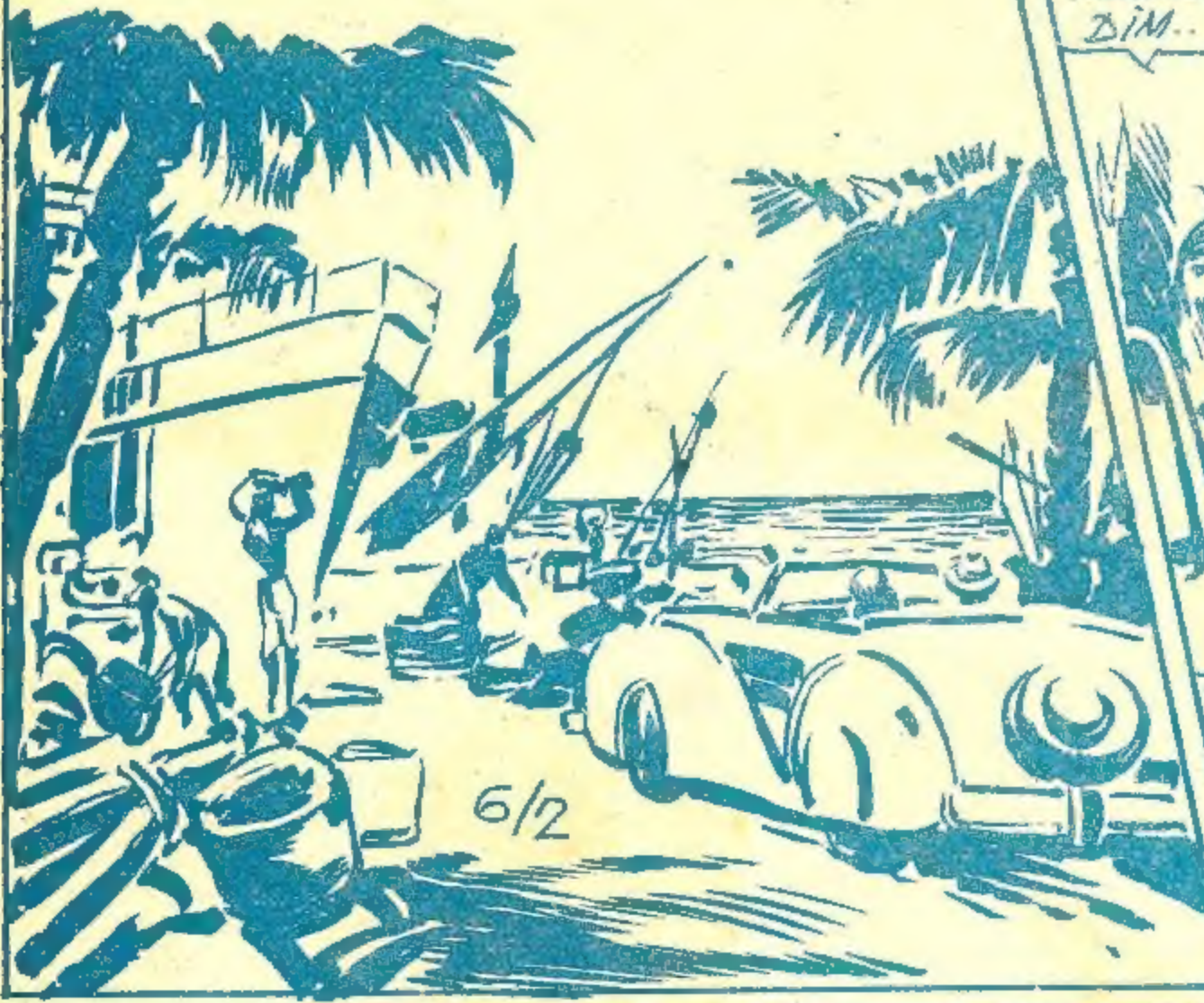
19 - Eylül - Çarşamba - 1951

AZ SONRA İKİ GENÇ SAVANNA'YA
VARDILAR. VULTURE DEMİR ATIYORDU.

MERHABA HOGGAN..
MRS MILLINER'İN
SANDIKLARINI
ALMAĞA GEL..
ZİM..

HAYROLA.. SEN DE Mİ TÖV..
BEKÂR OLDUN.. ARTIK KÂ..
ÇAKGILIK YAPMIYOR MUSUN?
SANDIKLAR MI ? GÜMRÜK..
TEN ÇIKTI.

İŞTE GÜMRÜK PERMİLERİ..
SENİ USLANMIŞ GÖRMÜK
HOŞUMA GİTTİ. SANA BİR
İŞ TEKLİF EDEBİLİRİM.

İŞİ BAŞKA ZAMANA SAK..
LA.. ŞİMDİ DİRDİM GÜ..
NÜM ŞU SANDIKLAR..

AMA TEKLİF EDECEĞİM
İŞ TAM SANA GÖRE..
BEŞALTI HAPİSHANE KAÇ..
KININI YAKALIYACAKSIN..
BERBAT BİR HASTALIĞA
YAKALANMIŞLAR.. CARU..
PANO'DALAR. KAĞMAK
ÜZERELER. YAKA..
LAR TESLİM EDER
SEN İYİ PARA VAR.

BOŞ VER..SEN MARTINEZ'İN
MRS. MILLINERE GÖNDERDİĞİ
SANDIKLARDA NE VAR ONU
SÖYLE..

HİÇ..TARİHİ
EŞYA.. ANTİKA
ŞEYLER.. HEPSİ
SAHTE..YENİ
YAPILMIŞ ŞEYLER

BANA BAK.. SÖZÜMÜ
DİNLE MERVEL..
BÖYLE BOŞ ŞEYLER
İLE UĞRAŞMA.. SANA
TEKLİF ETTİĞİM İŞİ
YAP.. HEM NANNIŞLA BİR
İŞ, HEM DE PARA KAZA..
NIRSIN..

DÜŞMAN

Yazan: Clande Orval

Çeviren: S. Bilbaşar

Panayır çadırları köyün ufak meydanına yayılmış bulunuyorlardı. Eğlencelerin çeşidi pek zengin sayılmazdı hepsi neps, etrafı tahta parmaklık çevrili bir sahanın üzerinde sırtına bini len yaşlı bir beygir, saçma atan tüfeklerle nişancılık yapılan bir yer, kazların kafasına halka geçirildiği takdirde mükâfat olarak şarap şişelerinin dağıtıldığı bir başka oyun mahalli ve «Her bağ dan kurtulan adam» in çadırından ibaretti. Ama, panayır eğlencelerini senede bir defadan fazla göremeyen köylülerin her akşam meydana birikmesi için bu bile کافی geliyordu.

«Her bağdan kurtulan adam» in adı Desire Borger'di. Orta boylu, tıknazca ve epey esmer bir adamdı. Onu seyredenler bu kalın vücuduyla nasıl olup ta bir sürü il meğin arasından kendini kurtar dığına akıl erdiremezlerdi.

Panayırın açıldığı akşam ilk olarak onun çadırının önünden çı gırtkan sesler; duyulmaya başla- dı. Desire'nin yordakçısı Louis;

« Bu tarafa buyurun bayanlar, baylar!» diye feryat edip duruyor- du. «Bu tarafa buyurun ve dünya- nın sekizinci harikasını görün. Her tarafı, bizzat sizler tarafın- dan kör düğümlerle bağlandığı halde bir insanın nasıl kurtulabile- ceğini görün!». Akıllara durgunluk verecek bir şey; ama seyri sudan ucuz... Sadece bir frank.»

İlk olarak gişeye yanaşan on yaşlarında bir çocuktur. Bir frankı, o an için kasadarlık etmekte olan Desire'ye uzattı ve çadıra girdi. Onun peşi sıra diğer birkaç kişi de girdi ve çadırda birikenlerin adedi on biri bulunca, Desire se- yirci miktarını کافی buldu. Louis megafonu elinden bıraktı. İçeri girip numaraya hazırlandılar.

«Her bağdan kurtulan adam» çadırın ortasındaki kilimin üzerine uzandı. Sonra seyircilerden bir he- vesli onu, elinden geldiği kadar bağladı. Peşi sıra birkaç kişi daha düğümler atıldılar. Bu düğümlerin mümkün merteye çetrefil olması- na gayret ediyorlardı... Nihayet sıra Desire'nin marifetini göster- mesine gelmişti. Yordakçısı:

— Dikkat! Şimdi iyi bakın, di- ye haykırdı. Fakat yerde yatan adamda hiçbir hareket gözükmi- yordu. Gözlerini seyircilerden bi- rine dikmiş, yüzünde bir dehşet ifadesiyle taş gibi duruyordu. Louis onun baktığı tarafa gözlerini ge- virdi ve kasketli, sırtında ceketi bulunmayan bir adam gördü. A- damın elleri cebindeydi ve garip bir ifadeyle, yerde yatan Desire'ye bakmaktaydı.

Bu vaziyette bir dakika geçtiği zaman seyirciler arasından hoş- nutsuzluk nidaları yükselmeğe başlamıştı. Desire yardımcısından içecek bir şey istedi ve ancak onun verdiği bir kadeh konyayı yuvar- ladıktan sonra numarasını yapı- bildi. Halk her şeye rağmen mem- nundu.

O gece yatacakları zaman Louis sordu:

— İlk numarayı yaparken nen vardı?

— Müthiş bir şey Louis! İlk sırada dura kasketli adam vardı ya. Bundan dört sene evvel ben müzevirlik ederek onun hapse atılmasına sebep olmuştum. Şimdi cezasını bitirmiş. Muhakkak ben- den intikam almak için buraya

gelmiştir... Düşün bir kere Louis; elim kolum bağlıyken bir bıçakla üzerine atılırsa ne hale gelirim.

★

Ondan sonra tam dört gece, kasketli adam Desire'nin numarala- rını, ağzında bir sigara, elleri ce- binde seyretti. Onu karşısında gö- rünce Desire'nin dili tutuluyor, ne yapacağını şaşıyordu. Bu anların dehşetini hayatının hiçbir safha- sında tatmış değildi.

Hayatının, kaçan huzurunu ye- rine getirmek için kasketli ada- mın ortadan kalkması lâzımdı. Beşinci gece son numarayı mütea- kıp çadırına girmedi. Tenhalaşma- ğa başlayan panayır yerini dolastı ve nihayet kasketliyi bularak pe- şine takıldı. Adam, gecenin bu saatinde köye, yatmağa gideceğine nehir kıyısına doğru yürüyordu. Nehre varınca, soğut ağaçlarından

Elleri cebindeydi ve garip bir ifadeyle Desire'ye bakmaktaydı.

birinin dibine uzandı.

Desire onun sokakta yatmasına mâna verememişti; ama onun u- yumasını bekledi ve işini bitirdik- ten sonra cesedini nehre attı. Neh- rin akıntısı müthişti. Cesedi her- halde epey ilerlerde bulunacaktı.

Çadıra döndüğü zaman Louis'ı, kapının önünde sigara içer buldu. Yordakçısı karanlıkta onun hey- e-

canlı halini farketmemişti.

— Kasketli öğleyin benimle ko- nuştun, dedi. Aranızda vaktiyle tatsız bir hediye geçtiğinden bah- setti. Ama kabahati kendisinde buluyor ve senin ona bir iş verip veremeyeceğini soruyor. Dört, defa çadıra geldiği halde bunu bizzat senden sormaya cesaret edeme- miş.

Büyük rejisör David Lesco pü- rosunu yere fırlattı ve ezdi.

Ne yapacağını şaşırmıştı. Pi- yesin son provası gayet fena gidi- yordu. Halbuki Arzu Feneri isimli piyes o gece açılıyordu. Piyes hari- kulâdeydi... David bunca senelik rejisörlüğünde böyle kuvvetli piye- se nadir rastlamıştı. Artistler kuv- vetliydi, tam rollere göre seçilmiş- ti ve provalar da gayet güzel git- mişti. Ama şimdi... en mühim pro- va, son prova berbat gidiyordu.

Bilhassa bu sahne... İkinci perde- nin en sonundaki bu sahne piyesin dönüm noktasıydı. Piyesin seyirci- ler tarafından tutulup tutulmaması bu sahnenin iyi oynanıp oynanma- masına bağlıydı. Halbuki artistler sanki sözleşmiş gibi, gayet fena oynuyorlardı.

Lesco, gömleğinin yakası açıl- mış, yüzünden aşağı terler aktığı halde artistlere yalvarmaya başla- dı. Maneviyatları kırılmış, bitap bir halde olan artistler isteksiz istek- siz provaya başladılar... prova ga- yet fena oldu.

O zaman büyük rejisör ansızın gazaba geldi. Gözlerinden ateş püs- kürdü, yüzü morardı. Artistlere a- vazı çıktığı kadar haykırpı bağır- mağa başladı. Öfkesinden dekorun perdelerini yıkıyor, sandalyeleri tekmeliyordu. Fakat hırsını alama- mıştı. Saçlarını yormaya başladı. Artistler birer köşeye sinmiş, ses- siz duruyorlardı. David Lesco bir aralık cebinden saatini çıkardı, zin- ciri koparıp saati yere attı, sonra ü- zerine çıkıp ter ter tepindi.

Bu son hareket onu biraz sakin- leştirmiş gibiydi. Yüzü perde perde solarak yerde tuzla buz olmuş du- ran saate baktı. Ansızın elini kalbi- ne götürüp bir sandalyeye çöktü ve yüzünü ellerine gömdü. Büyük re- jisör ağlıyordu.

Artistler dehşet içinde onu sey- rediyorlardı. Büyük rejisör göz yaş- leriyle ıslanmış yüzünü tavana doğ- ru kaldırdı ve kendi kendine,

BÜYÜK ARTIST

Nakleden: Nihal Yeğinobalı

— «Ne yaptım ben...» diye in- ledi. «Annemin saati... anneciğimin yegâne hatırası... ne yaptım ben?» Sonra artistlere döndü:

— «Beni affedin, çocuklarım,» diye mırıldandı. «Biraz evvelki öf- kemden utanıyorum, beni affedin.»

Onun bu kederi artistlere tesir etmişti. Fena oynamaları yüzünden büyük rejisörü bu hallere düşür- dükları için üzölmüşlerdi. Sahneyi

bir kere daha ve fevkalâde bir şe- kilde oynadılar...

O gece Arzu Feneri piyesinin ha- rikulâde ilk temsilini balkondan seyreden büyük rejisör David Les- co bir aralık yanındaki asistanına döndü ve,

— «Akıldayken söylüyeyim,» diye fıldadı. «Bana şu bir dolarlık saatlerden birkaç tane daha aliver, olmaz mı?»

KESİK BAŞIN Eseri

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 16

Tesekkür ederim... Fakat şu dakikada ben bitmiş bir adamım artık. Bu vaziyeti gören meçhul adam Lord'a:

— Şayet size bir nasihat vermek cesaret ve cüretini gösterirsem, dedi. Lord iki ayağı üzerinde titriyerek:

— Netice itibarile siz kimsiniz? Bana söyler misiniz? dedi.

— Zannederim zavallı Joe'nin çok samimi bir arkadaşı olduğumu size söylemiştim. Joe'nin benden gizli hiçbir sırrı yoktu.

— O halde nasihatınız iyi ise konuşunuz.

— İyi ve gayet basit. Şayet birdenbire hiddetlenmemiş olsaydınız bunu siz de keşfedebilirdiniz.

— O halde

— Kız çocuğunu kurtarmak lâzım.

— Siz bu hâdiseyi biliyor musunuz?

— Tekrar ederim ki, Joe'nin benden gizli hiçbir sırrı yoktur. Lord Brodford pencerelerden birinin önüne gitmiş ve durmuştu.

Elleri ceplerinde seyrediyordu. İkide bir dişlerini gıcırdatıyordu. Ve kendi kendine konuşuyordu.

— Evet, Hakkınız var. Çocuğu kaçırmalı. Bu suretle vesika ve evrakların hiçbir kıymeti kalmamış olacak. Fransız ve İngiliz polisi de avuçlarını yalıyacaktır. Evet kız kaçırmak lâzım. Fakat Joe öldü.

Adam Lorda yaklaşıp kulağına:

— Bir papa öldü ise diğeri bulunur, dedi.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Şayet Joe öldü ise bir ikinci Joe bulma güç bir iş değildir.

Lord Brodford güldü. Fakat bu gülüşü çok acı idi.

— Şayet bu şekilde konuşmak cüretini gösteriyorsanız Joe'yi tanımadığınıza işarettir.

— O çok muktedir. Belki mütemed hükümet hudutları içerisinde yegâne muktedir bir adamdı. Şayet on sene evvel karısını toprağa vermemiş olsaydı, şimdi onu elinden tutacaktı.

— Ben de size bir şey söyleyeyim mi? Şayet şu son işte Joe sırf kendi kuvvetine güvenmemiş olsaydı ve bu arkadaşına itimat etseydi işler bu şekilde neticelenmezdi.

— Siz onun bu arkadaşını tanıyor musunuz?

— Sonra ben;

— Acaba buna cesaret edecek miydi?

— Bir avuç sterlin en korkak adama bile cesaret verir.

Lord Brodford cevap vermedi. Odayı bir iki kere dolandıktan sonra dudaklarını ısırıp ve birdenbire meçhul adamın karşısına dikilerek:

— Nekadar sonra?

— Onum bulunduğu yere bağlı.

— Anlıyamadım.

— Ekselânsınız derhal anlamalı. Bu gibi işlerde kasalar açılmalıdır. Zira malumu âliniz İngilterede en ağır ceza kürektir. Fransada ise Giotin, diğer memleketlerde ise ölüm cezaları bu iki hükümden hafiftir.

— Anladım. Hakkın var, kürek te Giotin de korkunç şeyler değil mi?

— Fransada çok müdebbirane hareket etmek lâzım. Çünkü orada zabıta çok iyi organize edilmiştir.

— Peki kız buraya getirmek için ne istiyorsunuz?

— Enasıya on bin sterlin.

— On bin sterlin mi?

— Şayet bu miktar size fazla geliyorsa, siz o kızın bir gün yaşamasını da kışkıracaksınız demektir.

Lord Brodford kütüphanede dolaşmağa başlamıştı.

başlamak üzere Fransaya hareket etmişti.

XIII

Hiç şüphe yok ki Jül Doriok Liyona gitmek üzere trene binerken vaktile kendisini meşhur polis hafiyesi Peter Ray diye takdim eden adamın seslenmesiyle şaşırılmış kalmıştı.

Nerede ise olduğu yerde polislere seslenecek ve onu tevkif ettirecekti. Trenin kapıları kapanmak üzere idi. İnen yolculara arabacılar:

— Araba, diye bağıryorlardı.

Doriok, haşin nazarıyla Burut'u süzüyordu.

— Âlâ! On bin İngilizli kabul ettim.

— Peki o halde küçük yeğeninizin bulunduğu yeri söyler misiniz?

Lord Brodford kasaya doğru yürüdü. Kasayı açarak bir deste banknot çıkartarak:

— İşte! dedi. Yeğenim Liyondaki Sakre Kôr manastırında bulunuyor. Bu kâğıtlar da onun hakkında aradığınız bütün malûmatı bulacaksınız. Yalnız acele ediniz. Sakın siz de o sersem Joe gibi hareket etmeyiniz.

— Gözlerinizi kapıyarak beni takip edebilirsiniz. Altı saat sonra Fransada olacağım. Ve ekselânsınız yarın yeğeninizin matemini tutabilecektir.

— Tanrı sizinle olsun.

Meçhul adam Lord Brodford'tan aldığı paralarla yeni bir cinayete

Bütün yolcular vagonlara girmek için telâş içerisinde idiler.

— Haydi Mösyö Doriok biraz acele ediniz. Tren kalkacak.

Polis müfettişi bu sözleri müteakip kendisinin itilerek vagona sokulduğunu fark etmişti.

Kompartimanda yine Peter Ray yanında idi. Yine her zamanki gibi gülmüyordu. Polis müfettişi dişlerini sıkıyordu. Nerede ise yerinden fırlıyarak adamın boğazına sarılacaktı. Uzun müddet Doriok havulunu çalmış olan adamı süzdükten sonra söze başladı.

— Siz benimle alay ettiniz...

— Ben mi? Mösyö Doriok böyle bir şeyi söylemeğe nasıl cesaret ediyorsunuz? Bilâkis ben sizi B. 14 hâdisesi hakkında aydınlatım. Yoksa sizin bu meselenin içerisinde çıkmanıza imkân yoktu.

— Fakat siz bana meşhur polis

hafiyesi Peter Ray olduğunuzu söylediniz.

Adam gülererek:

— İşte. Belki bu noktada hakkınız vardır. Belki bir yalan söyledim. Fakat bu bir mecburiyetti. Şayet ben kendimi bu şekilde takdim etmemiş olsaydım B. 14 hakkında ifşaatıma inanmıyacaktınız.

Doriok'un artık tahammülü kalmamıştı. Birdenbire:

— Lütfen hakiki hüviyetinizi söyler misiniz? dedi.

— Hayret. Daha kim olduğumu öğrenemediniz mi? Ben William Ralf Burut.

— Evet. Bunu tahmin etmiştim.

— Şüphesiz, sizin gibi bir polisin bunu keşfetmemesine imkân mı var? Ben William Burut'um. Hindistan'da Kristal Kama isimle yadedilirim. Şayet Valana müddeumumu muavini Giyom'a benim Kristal Kamamı iade etmesini rica ederseniz çok memnun kalırım. Benim için o çok kıymetlidir.

— O kadar kıymetli ise, siz bizzat giderek kendisinden talep ediniz.

— Sizin ne demek istediğinizi anlamadığımı itiraf edersem inanmaz. Siz benim gazetelerle lehinizde yaptığım propagandayı da takdirden âciz bir kimseye benziyorsunuz.

Doriok haşin nazarıyla Burutu süzüyordu. Ve daha B. 14 hakkındaki birkaç şeyi ona söylemek istiyordu da.

— B. 14 hâdisesi doğrudan doğruya polisi alâkadar eden bir mesele idi. Siz hangi cesaretle bu iş burnunuzu soktunuz?

— Gayet tabii Mösyö Doriok siz bu cinayetin ip ucunu meydana çıkaracağınıza emin miydiniz? Sizin hesabınızın yanlış olduğunu ben çoktan tahmin etmiştim. Meselâ beni Bodams bataklığından çıkartıp koruyan hat bekçisine ve Vivier'de bana bin frank veren bankere miçin kendimi tanıtmadığımı biliyor musunuz? Niçin kendi bavulumu size vererek sizinkini almıştım? Niçin bu hâdiseyi gazetelere kendi ağzımdan değil de sizin ağzınızdan yazdırmıştım? Niçin? Müsaade ediniz de bütün meseleyi ben size teferuatıyla anlatayım. Fakat bütün hâdiseyi baştan almamız lâzım geliyor.

Doriok büyük bir alâka ile dinlemeğe başlamıştı.

Burut evvelâ şu sualle söze başladı.

— Siz Lord Hylân isminde birisini tanıyor musunuz?

Polis müfettişi başıyla işaret ederek hayır demek istedi.

— Lord Hylân Müttehit hükümetlerin en zengin simalarından biri idi. Muazzam servetinin miktarı beş yüz milyon altın olarak hesaplanır. Onun Robert isminde biricik oğlu vardı. Bir gün bu Çocuk bütün bu mirâsa konacaktı. Robert, arkadaşları tarafından Bob isimle anılan bu çocuk çok tehlikeli addediliyordu. Onun paraya ve lükse karşı büyük bir nefreti vardı. Servette de gözü yoktu.

Fakat Lord oğlunu son derece seviyordu. Bob'un donanmayı tercih ederek babasından uzaklaşması Lorda son derece acı gelmişti. Aradan epey zaman geçtikten sonra bir tesadüf eseri olarak bu çocukla ben Singapurda tanıştım. Ben oradan Keşmir'e gidecek ve Karakurum hududunda vazifeme başlayacaktım. Ben size Bob, hakkında uzun bir malûmat vermek niyetinde değilim. Yalnız kendisinin Wesbury markizi, Bamsaple kontu ve Pembrote baronu ve Lord Hylan'ın varisi olduğunu hatırlatacağım. Onun esrarını bilen sadece iki arkadaşı vardı.

(Arkası 14. sayfada).

NAT PINKERTON

USTU-
RAMI ALDI
GEBER-
TECEGİM
ONU..

GEKİL ENA
YI... ONUN
KİM OLDU
GÜNÜ BİL-
MİYORDU
MUSUN?

ONA
KISKAÇ
DERLER.

DİKKAT ET
KISKAÇ... Bİ-
ÇAĞI VAR..

EKSİK OLMA DELİKAN-
LI.. BANA İYİLİK ETTİN
ADIN NE?

FRİSKO
DE YE-
TER..

DEMİK ADIN FRİSKO?
MATRAĞA ALDIKLARI
ŞU GÖMÜ MASALI NE
İDİ BAKALIM?

MASAL
FİLÂNDE
GİL... GÖM
DÜM DİYO-
RUM BANA..
ELMASLAR
ZÜMRÜT-
LER...

BOMBARDİMAN EDİLMİŞ BİR VİLLAYI
YAGMA EDERKEN BULMUŞTUM. AL-
NAN ORDUSUNDAYDIM. GEKİLİYORDUK.

ONUN İÇİN DE
FİNEYİ GÖMDÜM.

175 SONRA BENİ YAKA-
LAYIP BURAYA SEV-
KETTİLER. BEN DE
KAÇTINI. AMA MİLYONLAR
DEĞERİNDE DEFİNE
ORADA GÖMÜLÜ DÜ-
RÜYDÜ..

HERNEYSE.. BUNA
SEN DE İNANMIYOR
SUNDUR KISKAÇ..

BELKİ İNANIYORUM
DUR.. NEYE DÖNÜP
DEFİNEYİ ALMA.
DİN?

BEN KAÇAK BİR
HARP SUÇLUSUYUM.
MEMLEKETTEN Çİ-
KAÇAK OLSAM YA-
KALARLAR

ENAYİSİN BE..
HER ŞEYİN BİR
YOLU VARDIR
A ÇOCUK..

ARKASI VAR

TERS - YÜZ

Yazan:
Ansaldi Servan
Çeviren:
Yavuz Kaynak

Bu hikâyeyi iyice anlamak için Fransa'nın işgal esnasındaki halî hakkında malûmat sahibi olmak lâzımdır... Bu tarihlerde Fransa'da ne yiyecek ne de giyecek bol miktarda bulunuyordu. Her şey karne mukabili verilmekteydi ve işgal kuvvetlerinin reva gördüğünden fazlası hiçbir Fransızın kursağına girmiyordu. Bir elbise-lik temin etmek için verilmesi icabeden parayla harpten evvel bir ev alınabiliyordu; bir kilo yağ almak için verilen parayla da bir elbise-lik kumaş.

yormaktaydı. Hem de bu işi, kendisi ufak bütçesinde bir sarsıntı meydana getirmeden halletmesi lâzımdı... Günün birinde, komşu-dayken, mahir bir ters - yüz ediciden bahsedildiğini duyunca meseleyi hallolmuş kabul etti. Aradan on beş gün geçtiği zaman, kimseye belli etmeden; gardrobun bir köşesinde duran, kocasının solmuş diye giymediği mavi elbiseyi mahir ters - yüzüye yolladı.

«Babalarının mavi elbisesini ters - yüz ettirmek...» Lecaton ba-

Lecaton'lar, bu şanssız devrede yaşamış bulunan vasat bir Fransız ailesidirler... Hani şu orta halli ve kalırlı kırıkçıdan beri yenisi dökülmeyen namuslu ailelerden. Baba Lecaton mahdut gelirli bir emekli memur, anne Lecaton orta yaşlı, oldukça sinirli bir kadın; çocukları da ilköğretim öğretmeni bir kız ve tezgâhtarlık eden bir erkekten ibaretti. Bir de büyük anne vardı.

1942 yılı sonuna doğru, baba Lecaton'un senel devriyesine, bir ay kala bütün aile efradını bir düşünce ald. Bir defa sevgili aile reislerine, yeni bir yaş alması münasebetiyle ne hediye edeceklerdi?... Bir çift terlik mi? Yeni yün çoraplar mı? Gül ağacından güzel bir pipo mu? Gülmüşten bir kahve değirmeni mi? Yoksa bir kilo tereyağı veya yarım but koyun eti mi?...

Büyük anne iyice düşünüp taslandıktan sonra:

— Oğluma tam mânasıyla faydalı olabilecek bir hediye vermeliyim ki makbule geçsin, diye söylendi. Mavi elbisesinin kumaşı hâlâ yeni sayılır. Yalnız güneşten biraz rengi atmış... Onu köşedeki terziye götürüp ters - yüz ettirim; oğlum da yepyeni bir elbiseye sahip olur.

Ve hemen ertesi günü mavi elbiseyi gizlice terziye götürdü.

Bayan Lecaton da kocasının memnun edecek bir hediye bulmak için uzun zamandan beri kafasını

banın iki evlâdının parlak fikirleri de buydu. Tesadüfen, veya paralarının müsaadesine uyarak mavi elbiseyi birbirlerinden habersiz olarak ve birer hafta arayla terzi-lerine götürüp ters - yüz ettirdiler. En geç kalan Pierre adlı erkek evlâttı. Kostümü, babasının senel

isteyken vaktinin çoğunu ken-

disiyle beraber geçirdiğim arkadaşlarımdı. Mezun olduğumuz sene, son imtihanları takiben, geçip geçmediğimizi öğrenmek için mektebin bahçesinde bekleyiyorduk. Artık istikbal için proje ve plânlar kurmanın hiç olmazsa yüce tahsilin hangi fakülteye yapılacağı hakkında kararlar vermenin zamanı gelmişti.

Ben evvelden beri mesleğimi seçmiş ve kalemimin müsaade ettiği kadar yazı yazarak hayatımı kazanma yoluna girmiş bulduğum için lâfa pek karışmıyordum. Ama arkadaşlarıma intihap etmek istedikleri meslekler arasında en akla gelmedikleri bile vardı. Hiç ummadığım kimseler olur olmaz meslekler seçtiklerini ağızlarıyla söylüyorlardı. Mektepteyken en aklı başında ve kafası işler gözüken çocuklar şimdi sacma sapan hayal projeleri ileri sürüyorlardı. Bunların en başında bizim Melih geliyordu. Şimal memleketlerinden birine de nizcilik tahsiline gidecekti. Ama mülkesinin onu memleket haricine okumağa gönderebilecek kadar varlıklı olmağı bilmiyordum.

Sinir doktoru

Yazan: Pierre Villetard

Çeviren: Vahit Orgun

Bekleme salonunda kendisinden başka dört kadın, ikisi erkek olmak üzere altı hasta daha vardı. Doktor her birinin muayenesini on beş dakikada yapsa, demek sıra kendisine gelinceye kadar bir buçuk saat geçirdi.

Gregorio bu kadar fazla beklemeği sevmeydi. Fakat ne yapsın başa geleni çekecek, bir buçuk saat bu odada pinekleyip duracaktı. Masanın üstünde elden ele geçen yıpranmış eski mecmualardan birini aldı ve bir kenara çekilerek bu mecmu ile oyalanmak suretile sırasının gelmesini beklemeğe başladı.

Aradan bir buçuk iki saat geçmişti. Nihayet hastabakıcı kadın yanına yaklaşarak :

— "Şimdi sıra sizin, içeri buyurun, efendim..." dedi.

Meşhur sinir doktoru ordinaryüs profesör masasının başına kurulmuş bir şeylerle meşguldü. Gregorio muayene odasına girince, başını dahi kaldırmaksızın :

— "Soyununuz!" dedi.

Gregorio soyunmadı. Sinir mütehas-satının masasına yaklaşarak ziyaretindeki maksadı izah etmek istedi:

— "Fakat, doktor bey..."

Ordinaryüs profesör bu tabire müthiş içerlemişti. Hemen tashih etti:

— "Profesör!"

Gregorio, özür dileyerek ve kendisine bu sefer "Profesör bey" diye hitab ederek sözüne devam etmek istedi. Fakat hiddetle yerinden kalkan sinir mütehas-sısı yağıdaki bir odaya geçerken:

— "Efendim, vakit nakittir. Beni boğuna oyalamayın. Geldiğimde sizi soyunmuş bulmayım" dedi.

Doktor, içeriki odadan döndüğünde, Gregorio soyunmuş bir vaziyette idi. Birdön bir gömlekle odanın içinde dolaşı-yordu. Hastanın nihayet soyunduğunu gören sinir mütehas-satı, muayene masası-na, göstererek:

— "Suraya uzanınız!" dedi.

Fakat Gregorio bu sefer de uzanmak istemedi ve "Profesör bey, ben..." diye bir şeyler söylemek istedi ise de Profesör bey konuşmasına müsaade etmedi:

— "Yahu ne biçim adamsınız. Size suraya uzanmı diyorum. Uzanın ve bekleyin. Ondan sonra da soracaklarımı cevap verirsiniz."

Gregorio, çarınar muayene masası-na uzandı. Ordinaryüs profesör de ufak çık boyuna bakmadan büyük bir azamette hastanın yanına yaklaşarak sor-du:

— "Neyin var?"

— "Hiçbir şey."

— "Nasıl hiçbir şey? Peki şu halde niye geldin?"

— "Konuşmama imkân vermediniz ki. Eğer daha evvel beni susturmasa idiniz sebebini şimdiye kadar öğrenmiş olacaktınız. Size, piyanonuzun bozuk olup olmadığını sormağa gelmişim. Ben piyano tamircisiyim. Ucuz fiyatla da tamir ederim..."

Meşhur sinir mütehas-satı hiddetinden âdetâ kuduracaktı. Gregorio'yu don gömlekle pencereden fırlatıp atmaması bir mucize oldu.

Gregorio yolda hem gidiyor hem de için için gülerken:

— "Hele yarabdim şükür, karımdan bir vizite için aldığı elli liranın açığını çıkardım ya..." diye ellerini oğuşturuyordu.

devriye günü eve getirdi. Paketin ipleri çözülüp te mavi elbise içinden çıkınca bütün oradakiler bir hayret nidası kopardılar.

Elbise yine o eski mavi elbiseydi. Dört defa ters yüz edildiği için, iki kere yeni hale girdiği halde şimdi yine soluk yüzü dışta kalmıştı. Sadece dikiş yerleri daha

fazla eskmişti ve iki tane yaka cebiyle, iki tane pantolon arka cebine sahip olmuştu.

Bunun üzerine baba Lecaton hepsine ayrı ayrı teşekkür etti ve o ana kadar mavi elbiseyi elinden geçirmemiş bir terziyi güçlükle bularak beşinci defa ters - yüz ettirdi.

Kilo haddi

Yazan: Ben.

Melih, orada hükümet hesabına okuyacaktı ve dört senelik tahsil bitip de memleketi döndüğü zaman ne olacaktı biliyor musunuz?... Kaptan filân değil; düpedüz tayfa.

Hem de bu mektebe gönderilme şansını elde etmek öyle kolay bir şey değildi. Muhtelif derslerden verilecek imtihanlardan başka bir de sıhhi muayene vardı. Kilouyla boyunun mütenezip olması; filân da şarttı. Bu hususu kendi ağzından duyduğumuz zaman, biz bütün oradakileri bir gülmeye aldık. Zira Melih'in kilosuyla boyu arasında bu sonuncunun lehine pek büyük bir fark vardı. Hattâ bu vassından dolayı kendine "Uzun" derlerdi.

Melih'i o günden bir ay kadar sonra gördüm. Bana ne âlemde ve neyle istiglal etmekte olduğunu sorduğu için ben de ona aynı şekilde bir sul sormak zorunda kaldım. Bunun üzerine, kimbilir kaç kişiye anlatmış olduğum hikâyesini bana da nakletti. Denizcilik okuluna kabul edilmek için verilmesi gereken bütün imtihanlarda

muvaffak olmuş; fakat sikleti boyundan 20 kilo az olduğu için, sırf bu şahi sebep yüzünden kabul edilmemişti. Sözlere:

— Ama yılmadım, diye bitirdi. Gelecek seneye kadar şişmanlayacak ve denizcilik okuluna mutlaka gireceğim!

Melih'i ondan altı - yedi ay kadar sonra bir daha gördüm. Az daha tanıyamayacaktım. Zira çocuk tahay-yül dahi edemeyeceğim kadar değişmişti. Artık o eski cılız haliyle hiçbir alakası yoktu. Epey şişman sayılabilirdi. Onu tebrik ettim. Kısa memleketle olamayacağına göre, şimdiden hayırlı yolculuklar temennisinde bulundum.

Fakat Melih'e kıym da Beyoğlundan rastlayıverdim. Şişmanlığı son hadini bulmuştu. Paltonun altından mı okadar iri durduğunu söyledim. Ağlamaklı bir şekilde:

— Ne münasebet, dedi. Ölçüyü biraz fazla kaçırmış olduğum için, şu gördüğün hale geldim. Çocun sene boyum kilodan çok fazla diye almamışlardı. Bu sene de boyuma göre çok şişman olduğum için kabul etmediler.

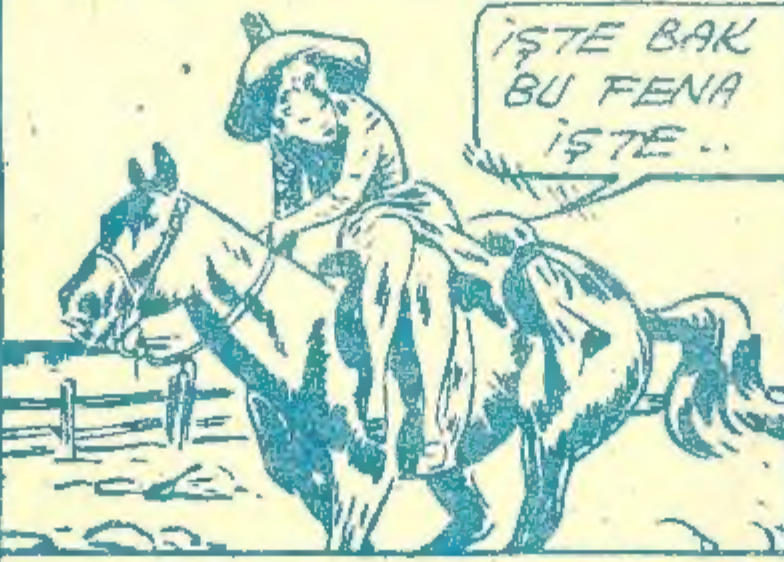
GİZLİ VAZİFE !..

KONSUELO TAM ÇİFTLİĞE YÖNEL-
DİĞİ SIRADA UYUR GÖRÜNEN BİR
GOSONUN TAKİBİNE
UĞRADI.
175

BEN ZA-
TEN SÜP.
HELENİ
YORDUM.

KONSUELO TAKİP EDİLDİĞİNİ
ANLAYINCA YOLUNU DEĞİŞTİRDİ

İŞTE BAK
BU FENA
İŞTE..

DURDU.
GOSOYU
BÉKLEDİ.

NE İSTİYORSUN
MARTINEZ?

NEREYEGİT.
TİGİNİ ÖĞ-
RENMEK
İSTİYORUM.

HAYRET.. BEN GOSOLARIN
İÇİNDE EN FAZLA SENİ BE-
ĞENEYİM.. SEN BA-
NA BUNU YAP..

SAHİ Mİ SÖYLÜ-
YORSUN YOKSA
ALAYMI EDİYORSUN?

GOSO
GENÇ
KIZA YAK.
LAŞTI.
FAKAT
KONSUELO
ATAK DAV-
RANDI.

AFFET MARTINEZ
AMA BAŞ-
KA ÇA-
REM
YOK

GOSO ATIN
ÜSTÜNDE
BAYILDI.

BENİMLE
GELİRSİN..

ÇOK GEÇ
MEDEN
ÇİFTLİĞİN
PENCERE-
LERİ Ö-
NÜNE
GELDİLER

KORKAKAK-
LAR AMA
ZİYANİ YOK.

KONSUELO NUN ATTIGI TAŞ
CAMI KIRDI.

HAYROLA
BU NE?

BENİM MİŞELİN.. SİZE YAR-
DIMA GELDİM.. ALENİ ARA-
MAĞA GİDER MİSİN? BE-
NİM ELBİSİLERİMİ GİY
ŞAPKAMI, ATIMI AL
SENİ BEN
SANIRLAR..

BÜTÜN GOSO-
LAR UYU-
YORDU..
BU BENİ
TAKİP ET-
MEK İSTEDİ
ESİR ALIN..

VİDALİSİN
ARZUSU
HİLAFINA
MİŞELİN
KONSUE-
LONUN
TEKLİFİNİ
KABUL
ETTİ.

GEL.. ÇABUK

GOSOLAR
UYUYORLAR
SA NEYE
HÜCUM
ETMİYÖ-
RÜZ

ONLAR ADETÇE
SİZE ÜSTÜN.. YA BU
ARA BİRİ
UYAN.
MİSSA

HİÇ OLMAZ
SA ROZİN
İLE FRAN-
SUA'YI
KURTARA-
BİLSE-
NİZ

HAYR.. O ZAMAN
GOSOLAR BENİM
KENDİLERİNİ AL-
DATTIĞIMI ANLAR-
LAR. ONLARLA
DOST KALMALIYIM.

MİŞELİN
GOSO KILI-
ĞINA GİRDİ
ARKADAŞ-
LARINA
VEDA ET-
Tİ. KON-
SUELO NUN
ATINA
ATLADI.

YOLUN VE TALİİN
AĞIK OLSUN MİŞE-
LİN.. BİZİ MERAK
ETME.. SENİ
BEKLİYORUZ.

ARKASI VAR

MANDRAKE

HAYALET BALINA

GEMİ BOŞ DEĞİL..
BAK KAPARADA Bİ-
RİLERİ VAR. HEP-
Sİ BAĞLANMIŞ..
AĞIZLARI DA
TIKANMIŞ..

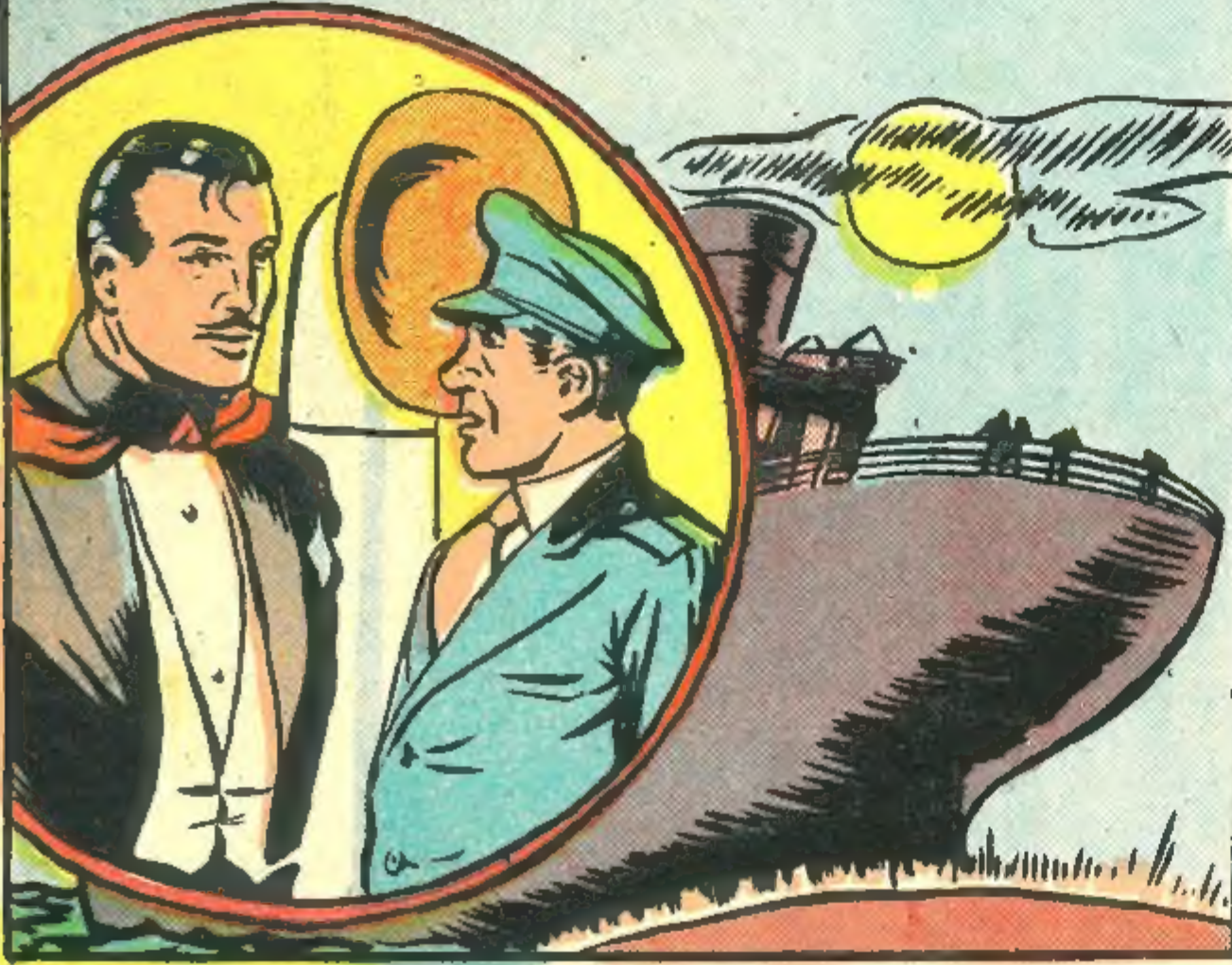

SKİ BİR ARAŞTIRMA SONUNDA GEMİ-
DE YÜZLERCE YOLDU BULDULAR

NE OLDU SİZE?

DÜN GECE PERVANEYE BİR BALINA ÇARP-
TI. VE PERVANEYİ KIRDI. TUHAF BİR
CANAVARDI. IŞIK SAĞIYORDU.

"BİZ NE YAPACAĞIMIZI SAĞIRMIŞ VAZİYET-
TEYKEN ANSIZIN KORSANLAR ÇIKAGELDI-
LER. MANDRAKE KAPTANIN SÖZÜNÜ: "NASIL
OLUR.?" DİYE KESTİ.

"BİL MİYORUM.. GÖRÜNÜRDE BİR TEK
KAYIK BİLE YOKTU. KORSANLARIN ÜZE-
RİNDEN SULAR SIZIYORDU. HEPSİ DE
ATEŞ BÖCEĞİ GİBİ ATEŞ SAĞIYORLARDI.
HIÇ SES ÇIKARMADAN GEMİYİ SOYUP SOVANA
GEVİRDİLER.

HEPİMİZİ BAĞLAYIP AĞZIMIZI TIKADILAR
SONRA YİNE DENİZE ATLADILAR. BİZİMİ
BİLDİKLERİMİZ BUNDAN İBARET.. BU İŞİN
ESRARINI ARTIK SİZ ÇÖZÜN..

KARTALIN OĞLU

KAYFAR KUŞU SALIVERDİ. GÜ-
VERCİN AZ SONRA INDRANIN
SARAYINA GELDİ. BİR UŞAK
KUŞU İÇERİ ALDI. AYAGINA
BAĞLI KAĞIDI. BAŞKATİBE
GÖTÜRDÜ.

BAŞKATİP GELEN ME-
SAJİ İHTİYAR INDRAYA OKU-
DU.

BÜYÜK BABA..
TEHLİKEDEYİM.
KURTULMAN AN-
CAK SENİN GEL-
MENLE KABİLDİR
HİMNET ET..

İYİ HOŞ AMA BEN BİR YERE
ÇIKAMAM.. BİLİYORSUN DUA ORU-
CUNA BAŞLADIM. ORUCU BOZAR.
SAM TANRI ASİL O ZAMAN SEV-
GİLİ ELMASIMI TEHLİKEYE ATAR.

28/

HAYRET İHTİYAR
HÂLÂ GÖZÜKME-
Dİ. MESAJI
ALMAMIŞ OLA-
MAZ. GİDİP
BAKAYIM

KAYFAR İHTİYARIN NEYE
GELMEDİĞİNİ MERAK
ETTİ INDRANIN SARAY-
NA GİTTİ.

DERİNDEN DERİNDEN ELMA-
SININ KARTAL ŞARKISINI DUYU-
YORUM.. DEMEK Kİ TEHLİKEDE..
YARDIMINA KOŞMALIYIM.

İHTİYAR BU ŞARKINI, KENDİNİ
KANDIRMAK İÇİN, KAYFARIN
SÖylediğini FARKETMEDİ.
KALKTI, SARAYDAN ÇIKTI.

İHTİYAR
ORMANA
DOĞRU
YÜRÜDÜ.
KAYFAR
ADIM
ADIM
PEŞİN-
DEN
TAKIP
EDİYOR-
DU.

RANDEVULAŞ-
TIKLARI YERE
GİDİYOR.. BEL-
Kİ ELMASI DA
BULABİLİRİM.

KÖR İHTİYARIN YOLUNU ŞA-
ŞIRDIĞINI GÖREN KAYFAR
YAKLAŞTI.
BABALIK SENİ ELMASIN
YANINA GÖTÜREYİM GEL.

GAYRET RACA.. GELİYÖ.
RUZ..

BİR ÇUKURUN YANINDAN
GEÇERLERKEN KAYFAR
İHTİYARI İTTİ.

İHTİYAR
TEKER
MEKER
YUNARLAN-
DI. VETİŞ-
LARIN
ÜTERİNE
YIGILDI
KALDI.
ONU BU
VAZİYET-
TE GÖREN
BİR ÇO-
ÇUK...

BABA!.. BABA!..
BURADA BİR
YARALI İHTİYAR
VAR..

175/

DUUR.. BİZİM ÇOCUK
SESLENİYOR. GİDİP
BAKALIM.

DAĞDA GEZEN GÖÇEBE-
LER İNDRANIN YANINA GEL
DİLER..

İHTİYARI KALDIRIP ARABALA-
RINA GÖTÜRDÜLER. İNDRANIN
AKLI BAŞINA GELDİ.

HAYAT.
TA MI

28/2

KENDİNİ RACA DEĞİL DE, İHTİYAR
BİR DİLENCİ OLARAK TANITTI.
GÖÇEBE İHTİYARIN HALİNE ACI-
DI, BERABERİNDE GÖTÜRMEĞE
KARAR VERDİ.

RACA BAŞKA BİR İSTİKAME-
TE YOLA ÇIKARKEN ELMAS SA-
RAYA GELDİ.

MERHABA! BEN
GELDİM.. BÜYÜK
BABA..

FAKAT SEVİNCİ YARIDA KAL-
DI. HABERİ DUYUNCA ÜZÜLDÜ.

SİZ GELDİNİZ.
FAKAT İNDRA
GİTTİ-

NEREYE
GİTTİ? NİÇİN?

RAHAT BİR NEFES ALA-
MADAN DEDESİNİ ARA-
MAĞA ÇIKTI.

BEN GİDİYORDUM. DEDEMİ
BULMADAN GERİ GEL-
MİYECEĞİM.

ELMAS YOLDA GÜZEL GÜZEL
GİDERKEN ATI BİRDENBİRE
KÖSTEKLENDİ.

NE OLDU
SANA.?

BİRAZ ARAŞ-
TIRINCA
BİR ÇALI-
ĞIN DİBKİ-
ELİ KOLU
BAĞLI BİR
SARAY UŞA-
ĞI GÖRDÜ.
ADAMI BA-
ŞINA GE-
LENLERİ
BİR BİR
ELMASA
ANLATTI.

DEMİK KAYFAR BURADA..
DEDEM ELINE DÜŞMÜŞSE
MAHVOLDUK..

BU SIRADA KAYFAR YENİ BİR
KÖTÜLÜK DÜŞÜNÜYORDU.
KARTAL ADAR'I GÖRMÜŞTÜ.
ONU YOKETMEĞE ÇALIŞACAK-
TI.

CIVARDAKİ BİR
SÜRÜDEN BİR
KUZU ÇALDI.

DAL PARÇACIKLARIN.
DAN DA BİR KAFES
YAPTI.

ARKASI VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 25

Sokaklardaki inzibatı temin eden zabıtlar olup bitenleri elbette ulaştıracaklardı. Sonra Ortes, İase zabiti belki İmparatora kadar işi anlatacaklardı.

Hava karardı. Daha sonra dışarıdaki halk azalmağa başladı. Fakat karanlık sokaklarda yine kalabalıklar dolaşıyor, yeniden haber alanlar vaka yerine geliyorlardı.

Sinyor Kapoçellinin harem dairesinde bir tek erkek olarak yalnızdım. Sinyora Kapoçelli metin bir kadındı. Benden de korkuyordu, fakat bu korkusunu belli etmek istemiyordu. Gltsem memnun olacaktım, fakat belki de giderken alay koymak için yalvaracaktı.

Kocası ortada yoktu. İmparator'dan ve halktan korkarak kimbilir nerelere saklanmıştı. Beklediğim müdahale bir türlü gelmiyordu. Karanlık salona ışık getirmişlerdi. Bu ışıklar ipekli perdelerin renkli boncuklarına, elmas işlemeli örtülerine garip bir şekilde aydınlatıyordu.

Sinyor Kapoçellinin sefasını sürdüğü harem dairesindeki gece hayatı yavaş yavaş beni büyülyyordu. Korkuyu tamamiyle unutmıştım. Sahibinin kimbilir hangi delikte korkudan titrediği bu anlarda kendimi bir hükümdar, imparator yerine koyuyordum.

Bana yiyecek getiren Marinin ince ve nazlı bileğini parmaklarımla anasına almıştım. Kızın bütün vücudunu titredim. Korkudan yine elimi öpmeye başladım. Loş salonda yalnızdım. Kalbinin delice vuruşu bileğinden anlaşıyordu. Onu kendime çekerek yüzünden öptüm.

Bu onun, hayatta tattığı ilk puse olacaktı. Serbest bıraktığım zaman şaşkınlık korku ve heyecandan avuç içinde sıkılmış, sonra bıakılmış bir kuş yavrusuna benemişti.

Biraz sonra annesi geldi. Kadının bütün vücudunu titriyordu. Yumuşak elleriyle ellerimi tuttu ve bana yalvardı:

— Kızlarıma dokunmayınız. Onlara acıyınız. Onlara daha küçükdür. Eğer istiyorsanız size güzel esirlerden birisini göndereyim.

— Esirlerinizi istemiyorum, dedim.

Üzerime doğru geldi. Dolgun kollarıyla bana sarıktı:

— Kızlarıma, onlara acı, dedi. Sana daha birçok altın vereyim. Onlara acı.

Ve onları kurtarmak için bana kendisini tereddüt etmeden bırakacağını ima ediyor, soluk soluğa:

— Size yukarıdaki daireleri göstereyim, çok, çok beğeneceksiniz, diyordu.

Sinyora kırkık bir kadındı. Fakat asil bir güzelliği vardı. Beni aşkından vurmak istediğini unutmamıştı. Yemek yiyinceye kadar ayahta bekledi. Kendisine bir alay eslin hizmet ettiği kadın sinodi bana hizmet ediyor, korkudan ne yapacağını şaşıyordu.

Bana konağı gezdirmeyi yeniden teklif etti. Eline üç kollu bir

şamdan aldı. Harem halkı kimbilir nerelere kapanmıştı. Her tarafı ayrı güzel ve pek büyük itinalarla döşenmiş olan konağı gezmeğe başladık. Sinyora bana yalvaran bir kapı açtı. Burası pembe renkte kadifelerle döşenmişti. Köşede muhteşem bir yataklık vardı. Devrin en çok gözde olan takımlarıyla döşenen bu odada Sinyor Kapoçelli kimbilir kaç müdafaasız esirle gönül eğlendiriyordu.

iğerek katlanıyorlardı.

Harem kapısı vuruldu. Benedetto beni çağırdı. Yarasız ve sapaşığım olmağıma hayret etti. Epeyce kalabalık bir askerin yardımıyla mahzendeki yiyecekleri boşaltmak istiyordu. Fakat halk orada artık bir piring tanesi bile bırakmamıştı.

Yüzlerce meraklının ortasında Benedettonun bana:

— Yusuf Bey, Ortes ancak ken-

Sinyora, mumlardan birisini yerinden çıkartıp yataklığın yanındaki dokuz kollu şamdanlardan bir tane pembe ve güzel kokuları veren mumu tutuşturdu. Yüzümü bana çevirdiği zaman gözlerinin daha irileşmiş ve kararmış olduğunu gördüm.

Belki gece yarısını geçmişti. Duvarların dışında, sonra geniş avluda nal sesleri duyuldu. Sokaktaki halk bağırıyordu. Avluda kalmakta inat edenlerden bir kısmı ile askerler arasında itişip kakışanlar oldu. Durgun havada buram buram tüten meşalelerin aydınlığında Benedetto ile büyük rütbeli bir zabiti seçtim.

Yeni gürlükler herkesi ortaya çıkartmıştı. Sarışın Mariyi, kıvrık saçlı ve kuzu gözlü Anjeli, bir ipek yağını kadar nazik, uçuk benizli Sofriyi gördüm. Korkacak bir şey olmadığının kendilerine temin ettim.

Kapının açılması için ağır esyayı kaldırırken onları ufak ufak okşamaktan kendimi menettim. Onlar ürpererek başlarını

Çok samimi bir halde birbirimizi kucakladık.

disine gelebildi. Birçok yerinden yaralanmış. İmparator kendisinden izahat istemek için yanına gitmiş olmasaydı, sizi daha fazla bekletecektik, dedi.

Benim adımın bu şekilde söylenmesi, askerlerin arasında bulunum halkı şaşırtıyordu. Ben bununla pek alakadar olmadım:

— Sinyor Kpoçellinin kongında misafir olmak insanı hiç te sıkımsıyor dostum, dedim. Yalnız konağın muhafazasının da gerektğini düşünmek lazım.

İmparatorun bunu düşündüğünü ve herkesi avludan çıkartarak konağa bir iki gün için iki muhafız asker bırakılacağını söyledi. Bunu duyunca geriye döndüm, Sinyora sahanlıkta neticeyi bekliyordu. Ona korkmağa lüzum kalmadığını bildirdim. Elimi yumuşak elleriyle kavradı ve:

— İsminizi öğrenmek isterim, dedi.

— Yusuf, dedim.

— Fakat siz Türk musunuz?

dedi.

— Evet.
— İmparatorun hizmetinde.
— Evet ve Prenses İrenin konanında muhafız subayıyım.
— Prenses İren sizin gibi genç ve çok güzel bir zabitin muhafazasında olduğu için pek mesuttur. Sizi hiç unutmuyacağım.
— Ben de sizi hiç unutmuyacağım Sinyora Kapoçelli.
— Eğer bir daha bana raslarsanız sadece Klaris diyiniz.
— Böyle güzel ve mesut bir tesadüf ümmuyorum amma bunu siddetle temenni ederim Klaris.
Konaktan böyle ayrıldım. İhtiyat kuvvetleri kumandanı olduğunu ve Bizansın dahili işlerini yoluna koymakla vazifelendirildiğini bildiğim Dimetriyos Kantaküzin beni sabahın ilk saatinde İrenin konağına gönderdi. Yerimde kalan zabıt te altı kişilik maiyetiyle birlikte ayrıldı.

UNUTULMUŞ EŞYA

Konağa dönüşümü İren fazla bir heyecanla karşılamadı. Beni İmparatora karşı çok iyi müdafa etmesine rağmen dönüşümden pek memnun görünmüyordu.

O gün akşama doğru, ihtiyar bir haremâgâsı konağa geldi. Kendisiyle büyük kapının önünde görüştüm. Büründüğü mantosunun altından bir çıkın çıkartarak bana uzattı ve şu sözleri söyledi:

— Sinyora Kapoçelli konakta unutulmuş olduğunuz bu esyayı size gönderdi ve arzu ettiğiniz takdirde bu gece yarısı konağa gelmenizi rica etti.

Şaşırmıştım. Araba:

— Sinyor Kapoçelli yok mu? dedim.

— Sinyor Kapoçelli Galataya geçmiş, dedi. Sinyora Klaris sizin yardımınızı istiyor.

— Bu gece mi?

— Bu gece yarısı, yarın gece yarısı hep sizi bekliyecek.

— Bu nazik daveti reddetmiyecek kadar terbiyeli olduğumu kendilerine bildiriniz.

Arap gittikten sonra getirdiği çıkını açtım. İçinden altınla dolu bir kese, çok güzel bir yüzük, zümrütlü bir bilezik ve gayet iri bir iki parça elmas çıktı. Bunlar birkaç bin duka altını kıymetinde vardı.

Bu kadının beni bir tuzağa düşürmek istediğini zannetmiyordum. Gece oldu. Konak karardı. Bütün gece beni aramıyacıklarını bildiğim için, gece yarısına yarım saat kala sokaka çıktım. Konağa girmek için muhafız askerlerden hiçbir müşkülât görmedim. Üçü de bol bol şarap içmişlerdi.

İhtiyar arap beni harem dairesinin kapısından aldı. Zayıf bir ışık altında kendisini takip ederek ikinci kata çıktım. Bana bir oda kapısı açtı. İçeriye girdim. Fevkalâde süslü ve yarı gıplak bulunan Klaris beni ayakta karşıladı. Çok samimi bir halde birbirimizi kucakladık.

Fevkalâde heyecanlı bulunan kadınla aramızda şu konuşma geçti:

— Yusuf Bey, kocam Sinyor Kapoçelli İmparatorun hışmından korkarak Galataya geçmek çaresini bulmuş. Bizansın düşeceği hende muhakkak. Bu felâketten önce bu bedbaht şehirden kaçmak istiyorum. Bizi daima muhafaza altında bulundurmazlar. Halktan da korkuyorum. Üç kızım, ailemiz halkından on kişi, yani on dört kişi kaçmak istiyoruz. Sizin yardımınızı bekliyorum.

— Sinyora Kapoçelli...

— Bana sadece Klaris diyeceksiniz.

(Arkası var)

Delikanlının iki damla yaşı doğru söylediğine şahadet ediyordu. Keriman toy ve pek hisli bir kızdı. Utancından önüne bakarak: — Fakat, dedi. Keşke davacı olsanız da beni böyle hayatı bir mesuliyet altında bırakıp vicdanımdan vurdurmasanız.

— Böyle şeylerle meşgul olmayınız Keriman Hanım. Benim gibi size uzaktan tutulan kimbilir kaç kişi vardır. Sizi görmek, benimle meşgul olduğunuzu anlamak saadeti bana çok bile. İstedğim oldu işte.

— Ben sizin gönlünüzü etmeğe, davacı olmamanızı ricaya gelmiştim. Hattâ mahkemesiz olarak size istediğiniz kadar tazminat vermeğe hazırıdık.

— Tazminat mı? Allahın vermediğini bana siz mi vermeğe kalkıyorsunuz. O beni zengin bir adam evladı olarak yaratıp ta karşınıza öyle çıkartmalıydı. Sizsiz para, Kerimsiz hayat neye yarar. Benim gönlümü etmeğe gelmişsiniz. Keşke beni çiğneyip öldürseydiniz.

— Niçin bu kadar bedbin oluyorsunuz Turgut Bey? Hayatta hemen her şey mümkün olmuyor mu? İnsan genç, temiz yürekle ve alışkan olunca paranın kıymeti nedir. Para zaten insanın şahsi meziyeti değildir ki.

Delikanlı hayran hayran bakarken güzel kız ona elini uzattı:

— Siz bugün de istirahat ediniz. Yarın sizi otomobile almağa geleceğim. Ailem de sizi görür. Kimbilir, belki. Ben ümit ettikten sonra siz ne diye ümit etmiyeceksiniz...

Keriman evine gidince müjdeledi:

— Hiç merak etmeyiniz artık. Ben Turgut Beyin gönlünü ettim.

KESİK BAŞIN ESİRİ

(4. sayfadan devam)

«Hepsi bu kadar değil. Bir gün mevzuu bahsolan genç çok güzel ve namuslu bir ailenin kızıyla evlenmek istiyor. Fakat kadın bir Lordun karısı olamayacağı gibi Lordlar arasına kabul edilemeyecekti. Bu kız XV inci Louis zamanında Hindistanda yerleşmiş Mösyö Doux isminde mütevazı bir tüccarın kızı idi. Bob buna son derece âşık olmuştu. Bir gün Suyafrende gizli aşkını bana anlatarak evlenmek istediğini söyledi.

Ben ona aziz dostum, dedim. Sen düşünerek hareket etmiyorsun. Bunu baban istemiyorsa sana inkisar edecek ve hattâ seni evlâtlıktan reddedecektir.

Bana ne cevap verdi biliyor musunuz?

(Arkası var)

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman macmurası

ADRES: TÜRKİYE, YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

KORSANLAR KRALI

No: 10

HAYALET GEMİ
TORTUSADA BİR
TEK KORSAN GE
MİSİ BIRAKMAMIŞ
TI.

EVLAT.. KADERE RIZA
GÖSTERMEK LÂZİM.
KİTAPLAR YAZAR.
AHİRET ZAMANDA
BÖYLE GEMİLER TÜ
REYECEK MİŞ.

SEN ONU BENİM
KAVUGUMA ANLAT
BABALIK.. EĞER
BEN BÜTÜN SA
HİLLERİ TARA
MAZ KORSAN
GEMİLERİNİ YA
KAN O GEMİYİ
BULUP İNTİKAM
ALMAZSAM BA
NA DA KORSAN
LAR KRALI DE
MESİNLER..

HAYALET GEMİYİ ARA
MAK İÇİN YOLA ÇIK
TILAR. BRİGAN
TIN HEP GÖZ
CÜLÜK EDİ
YORDU.

İLK AKSAM OR
MANLARI DENİZE
İNMIŞ İSSİZ BİR
ADANIN İSSİZ
KOYUNDA DE
MİR AT TI
LAR.

KAPTAN BU KOYU HATIRLA
DIN MI? JAN MORGANIN
BİZDEN AYRILDIĞI
YER..

GECE BİRDENBİRE
İNDİ. GÖZ GÖZÜ
GÖRMEZ OLUVERDİ.

FAKAT DENİZİN SON PIRILTILARI
İÇİNDE KARA HAYALET GEMİ
GÖZÜKTÜ.

KORSANLAR
KRALI BÜTÜN
ADAMLARINI
UYANDIRDI.

ERTESİ SABAH HAYALET
GEMİDEN ESER
KALMAMIŞTI. YALNIZ
DENİZİN BİR TAVUK
KAFESİ YÜZÜYÖR
DU.

ALNIMIN

YAZISI

BELLA MARKI BİRAZ ZAYIFLAMIS VE TENİ BAKIRLAŞMIŞ BULDU.

41/1

BELLA.. BELLA!
ÇABUK GEL..

MARK...
MARK SEV.
GİLİM.

BELLA BİR
GÜN ŞEHİRE İNDİ.
BİR CADDEDEN GEÇER-
KEN ÜZERİNE YILDI-
RIM GİBİ GELEN BİR
OTOMOBİL...

OTOMOBİL-
DEKİ KADIN KİM OLSA
BEĞENİRSİNİZ?
KLERİN ANNESİ, KONTUN ESKİ
KARISI.
PİYER NE HAL-
TETTİN.. ZAVAL-
LI KIZI ÖLDÜR-
DÜN..

175/1

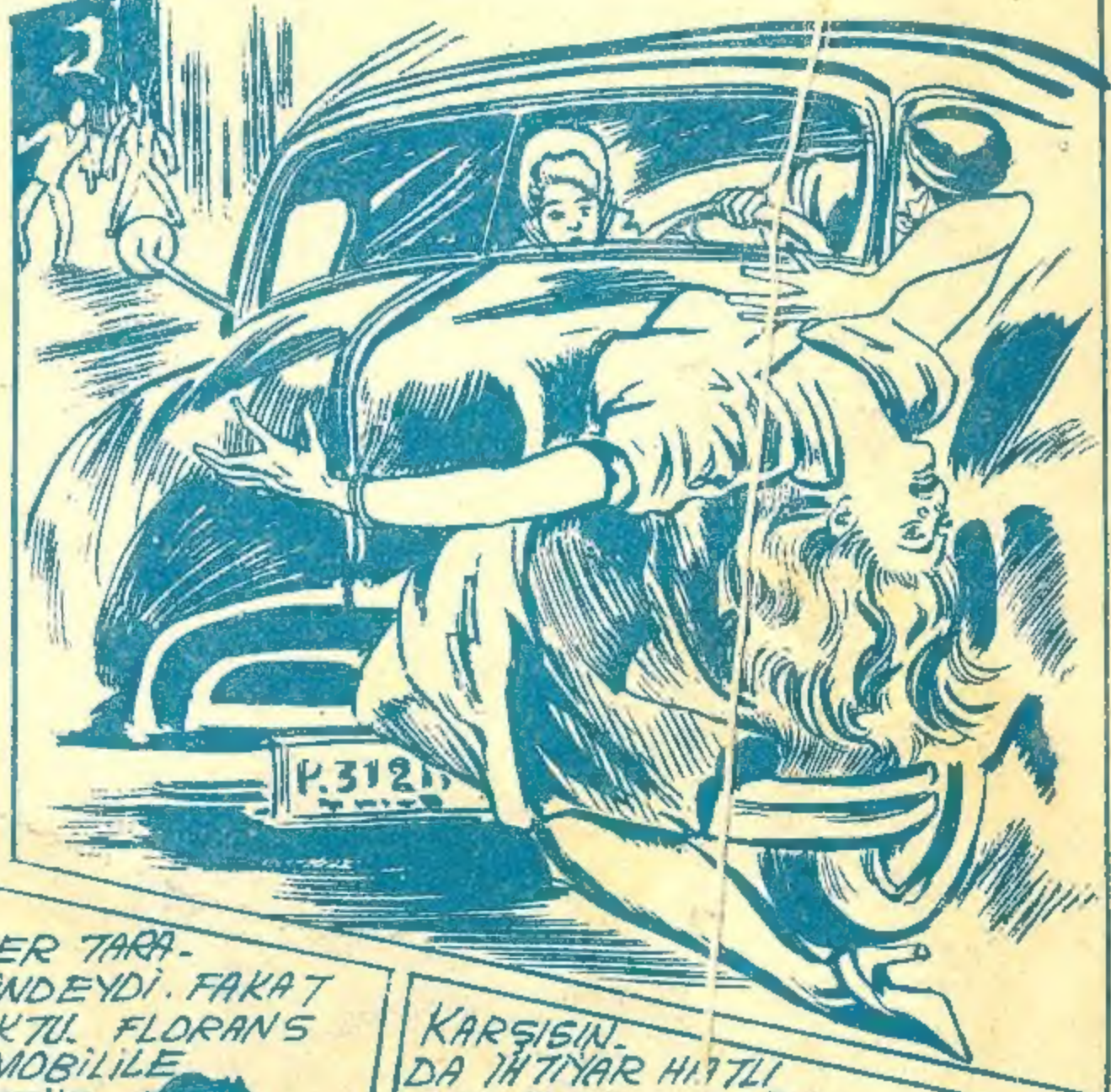
KIZIN HER TARA-
FI YARA BERE İÇİNDEYDİ. FAKAT
MÜHİM BİR YARASI YOKTU. FLORAN'S
KIZI OTOMOBİLİLE
EVİNE GÖTÜR-
DÜ. BELLA GÖ-
ZÜNÜ AÇTI.

BELLA, KLERİN
MARKLA KARDEŞ
OLDUĞUNU ÖĞ-
RENİNCE FE-
RAHLADI. FAKAT
SEVİNCİNİ BELLİ
ETMEDİ. KÖTÜ
GÜNLERİ UNUT-
TU.

KIZI ALTINA
ALIVERDİ..

KARŞISIN-
DA İHTİYAR HATLI
BİR KLER GÖRÜNCE
ŞAŞIRDI. BENİ SİZİ
TANIDIĞIM BİRİNE BEN.
ZETİYORUM

FLORANS, KONTES DORVE BELLAYA DOĞRU EŞİLDİ.

BUNDA ŞAŞILACAK HİÇ BİRŞEY YOK YAVRUM. O BENİM KIZIMDIR.

AFFEDERSİNİZ MADAM SİZİ İL. KÖNCE TANIDI. GİM BİR GENÇ KIZA BENZETTİM.. ADI KLER DORVEYDİ

DEMİK SİZ MARK'IN DA ANNESİSİNİZ

MARK MI ? O DA KİM OLUYOR? BENİM BİR ÇOCUĞUM VAR O DA KLER'DİR..

4V2

KIZIMI BIRAKTIĞIM ZAMAN ALTI YAŞINDAYDI. ONU EN SON DÜĞÜNÜNDE GÖRDÜM. BANA BİRAZ ONDAN BAKSEDER MİSİNİZ?

RİCA EDERİM HAKİKATI BEN-DEN SAKLAMAYINIZ. KLERLE MARKIN KAR-DEŞ OLDUĞUNU KONT BİZZAT KENDİSİ SÖY-LEDİ..

BELLAYLA KONTES BİR TÜRLÜ AN-LAŞAMIYORLARDI. BELLANIN İÇİNE BİR KURT DÜŞTÜ. KARŞISINDAKİ KADIN MARK'IN ANNESİ OLAMIYACAĞI KADAR GENÇTİ.

MARK YANSEN Mİ ? HA.. ONU DA BİLDİM.. PARİSTE KİMYA TAHSİLİNİ BİTİRDİKTEN SONRA 18 YAŞIN-DAYKEN AYRILMIŞTI

ÖYLEYSE.. ÖYLEYSE.. SİZ MARK'IN ANNESİ DEĞİLSİNİZ

KUZUM BEN OKADAR YAŞLI MI GÖSTERİYORUM ? MARK ŞİMDİ 28 YAŞINDA OLMALI.. BEN KIRKIMDAYIM. MÖSYÖ DORVE YA YANILMIŞ YAHUT ÇOK SOĞUK BİR ŞAKA YAPMIŞ..

175/2

